

Богданакаво пресе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III
ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА
Претплату прима «Пресе» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.
Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 30 ЈАНУАРА 1943

БРОЈ 62 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НОВА ДЕМПИНГ РОБА ИНТИМНИ РАЗГОВОР

— Проклети Ноксе, шта уради! Све оде на дно мора!

Шором шајке а Дунавом чезе...

Вашингтон, Јануара. — Амерички адмирал Роберт Енглиш, командант америчке подморничке флоте нестало је с авионом, који га је требао пренети у Аустралију.

Разлог, што је адмирал сео на авион, уместо на подморницу, треба тражити у његовој последњој изјави пред пут:

— Зар да се уздам у врбос клин и да седнем у подморницу. Зато је боље: «Шором шајке, а Дунавом чезе»...

ТУК НА ЛУК

Лондон, Јануара. — У по бела дана су немачки авиони долетели над Лондон и направили пачарис. Нису помогли ни балони, ни новци као ни противавионска одбрана.

Када су се тако опрљили Енглези су одустали од покушаја да ноћу «по хладу да их не познаду» надлетију Берлин пошто је од тих покушаја било много више штета него фајда. Ем су изгубили толико скупоцене апарата ем је Лондон платио цех.

ЈОШ САМО ТО

Њујорк, Јануара. — Рузвелт је изјавио да ствари иду одлично, само им подморнице праве врч. Ако би се отклонила та опасност, која прети да их остави без флоте, успех је сигуран.

Пошто ту лежи зец, Рузвелт не треба да се плаши. У децембру су подморнице потопиле више бродова него у летњим месецима а што ће тек бити у пролеће. Наравно, ако дотле Англосаксонцима уопште остане још бродова.

ПРОСТА РАЧУНИЦА

Њујорк, Јануара. — На последњој седници треста мозгова, који је формиран од Рузвелта, израчунато је да се дуг Американаца, од 300 милијарди долара, може исплатити ако се сваком Американцу стави на грбачу по једна даска, на којој ће писати:

— Ми знамо зашто коњушимо. Да после рата не буде више у Америци десет милиона незапослених — него свега двадесет милиона.

Кујбишев, Јануара. — У Совјетском савезу објављена је по трећи пут службена вест да је Вороњез освојен.
Кад су неки страни новинари поставили питање дали је ова роба за експорт или домаћу потрошњу, одговорено им је на надлежном месту:

— Море, ми то производимо у серијама, као демпинг робу, и увек се нађу муштерије које воле јефтину бофл робу. Што их после снађе то им је, нека си трљају главу како знају. Главни је да наша радња иде.

Плаши се урока

Лондон, Јануара. — Енглески генерал Горт, који се у Лондону лечи од рана задобијених на Малти, дао је изјаву «Тајмсу» о догађајима на Истоку:

«Црвени су кренули, али ме то баш брине јер су и прошле године тако пошли, па летос Немци дођоше на врх Кавказа и до Волге. Неко их уреко, биће да је Черчил јер он је велики баксуз. Сада ме страх да их он опет не урекне. Има тај човек грдно урокљиве очи а сада је зинуо на исток па не трепће. Дај Боже да се сврши на добро.

МНОГО МАСНО

Лондон, Јануара. — Бујица сервираних вести из Совјетске Уније преплављена је целу Енглеску толико, да су новинарске агенције морале да направе бране, пошто су се прошверцовале и многе мање патке, па се боје за енглески народ да не поквари стомак.

Тако је и агенција «Рајтер» послала своје дописнику у Москви Херолд Кингу овај радиограм:
— Немојте нам више лиферовати толико масне патке, јер и ми смо мајстори за оваква сервирања, па не желимо да нам се други мешају у наше послове.

ЏОНИ *префе* *те стуб*

«...ЈАМ НАЈБОЉИ ВОЈНИК НА СВЕТУ И ИДЕМ У ЕВРОПУ ДА ЈЕ УНИШТИМ.»

«ЈА ТИ МЕ НЕ-БЕШ ВИДЕТИ СЈАМО КРАТКО ВРЕМЕ, МОЈА ДРАГА БЕБИ, ЈЕР ЈА ИДЕМ У ЕВРОПУ ДА ЈЕ СМЛАВИМ О ЈЕС!»

«...И ТАКО СЕДИМ ЈА ЖЕЉАН БОРБЕ И БЛИЖИМ СЕ НЕПРИЈАТЕЉСКОЈ ХЕМИСФЕРИ.»

«ЈА КЛД УНИШТИМ ЕВРОПУ, ПОСЛАЋУ ТИ ПИСМО, ДРАГА, БЕБИ. О ЈЕС, ДА БОМЕ!»

«...НАДАЛЕКО И НАЈИРОКО ЈЕ МИР И НЕМА НИЈЕДНЕ ПОДМОРНИЦЕ О ЈЕС ДА...!»

«ЈАХ-ТО МИ ЈЕ СИГУРНО ЏОНИ ПИСАО!»

Нептун: — Не, Господине Рузвелте, то вам неће упалити. Нисам ја Дарлан! Што се мени повери, то се не враћа никада више.

Преглед СТРАНЕ

БЛЕФИРАЊЕ

Амерички часопис „Тајмс“ потврђује: Рат је дотерао америчку луку Пуерто Рико у највећу беду. Преко 320.000 особа остало је без посла, а то је половина од свих за рад способних особа. Око 200.000 деце живе без довољне исхране. Просјаци су преплавили улице града. Све ове чињенице јасно говоре да је блеф главно оружје Американаца, када се пише о „Благостању Америке“.

РОГОВИ У ВРЕЋИ

У Рабату — Мароко — долази свакодневно до братских излива између белих и офарбаних америчких војника. Само што уместо међусобног поздра-

ва употребљавају нов начин — бушење коже револверским метцима.

ЗАМЕНА

Енглески министар за исхрану Вултон изјавио је, да, нажалост, није био у стању енглеском народу дати неке додатке за Божић.

Као накнаду Рајтер је за енглеско становништво спремио личан број масних петки.

БЕС СУМЊЕ

„Њујорк Тајмс“ мисли да најтежи део америчке ратне флоте лежи још увек у Пацифику.

Нико, ваљда, не сумња у ову изјаву.

— Ханибал Ајзенховеру: — Одавде сам и ја некада започео напад на Европу. Од то доба не постоји више Картагена.

Спољни преглед

ОЛУПИНА ПРАВА ШУМА — ПОДМОРНИЦЕ КАО ЧУМА

Лондон много прича, ал' о том ни речи
Ко енглеској флоти рани ће да лечи
А опасност ова највише их плаши
Јер су затворени ко у некој флаши
А у производњи чудно је острво
Ил' расту лордови или суво дрво
Лађе им доносе за пиће и мезе
А по мору свуда подморница везе
Зато многе лађе, знане и незане
Са говором скупим, морске рибе хране
Па, Енглези шапћу — а машта им бујна
Ал' је наша много ослабила кујна
И на Темзи чујеш сад све чешће гласе
Ко ће од Черчила сада да нас спасе
Јер он нас увек у ту глупу борбу
Он је империји запржио чорбу
А Франклин Рузвелту већ се лице смеши
Он ће први да нас добро опељеш
Он користи сваку Черчилову грешку
Па од империје зграби комадешку.

Година је прошла већ од Пирл-Харбура
А Јапан и даље Пацификом гура
Залуд Рузвелт прети, а Нокс свашта мења
То су само снови или лепе жеље
Јапан узе калај и плантаже гуме
Ортаци су силне потрошили суме
Изгубише флоту и све колоније
Без бријача Јапан уме да обрије
Зато Черчил стење, Рузвелт опет хуче
Ко ће сад из блата кола да извуче
Енглези су нешто и у Бурми хтели

Али су и овде, ко свуда насели
Па сада од муке гурају Кинезе
Јапанскоме топу да постану мезе
И стално им веле: Гни'те само лудо
Дотле ће се неко догодити чудо.

На источном фронту нег' у паклу горе
Европске војске са аждајом се боре
Борба је очајна, већ се људи диве
Ал' смо већ при крају ове офанзиве
А кад изађемо из те зимске збрке
На истоку биће опет нове трке
Мраз је тамо стего, снег покрио поља
За црвене само сада згода боља
С конопца и коца сакупљена сила
Запели су они сад из петних жила
Јер у току зиме око им се менне
У пролеће хоће да их сасвим смекне
Европске су војске показале снагу
Па и овај напор отићи ће врагу
А последње снаге Стаљини већ уложи
Па ако не успе — тешко онда кожи
Нек велики своје расправе рачуне
Ми Срби имамо посла руке пуне
Да у ове тешке, судбоносне дане
Излечимо своје многобројне ране
Зато сваки Србин нека гледа себе
Јер се на кошави може да озебе
А кад се без нужде осетиш у беди
Кукњава и јаук зблиља мало вреди
Лепо народ вели — истина је сува
Ко пази на себе — тога и Бог чува.

— Види, сине мој, ово је био некад Атлантски Океан.

МЕТЕОРОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

У Европи ведро и лепо, без ветра. Антициклон на Атлантику, где влада непогода. Многи подморски вулкани причињавају велику штету англосаксонском саобраћају. На истоку мраз и снежне вејавице. Барометер показује скоре промена у овома делу, где се може очекивати ускоро лепо време. У Енглеској плускови бомби и граната.
Африка: Време променљиво. У Тунису и Алжиру плускови са грмљавином. У Мароку магла, време хладно. На морима бура.
Америка: Сувообразица у прогнозама, кошара у ратној индустрији. Промаја у авијацији, а клизавица у морском саобраћају. У приморју помрчина и слана, док у Сенату и Конгресу заштије пред буру.

Азија: Време се пролепшало, са изузетком Индије и западне Кине, где влада мраз и ледени ветрови који су заледили све енглеске комбинације. У Бурми сунчано време са мало облачности на југо-западу. У Индиском океану дува тајфун, који је потопио многе бродове.

Аустралија: Барометар пада. У Северној Аустралији олује се плусковима. На Соломонским острвима грмљавина и непогода. Очекује се даље погоршање времена.

Енциклопедија американа

ПАЦИФИК

Велики магацин шверцоване робе. Подељан је био између Америке и Енглеске, али су највећи део држали Енглези који су, као сарака, довлачили са свих страна зато је између њих било честих сукоба који се увек савршавали споразумима у четири ока, јер обоје нису смели на суд. Сада је дошао тунор оштећених и запленено сву робу и око тога још траје битка пошто Англосаксонци не пуштају радо оно што дочепају али пошто је овај спор добио право јавности сигурно је да ће доћи до суда на коме ће се прво почупати ортаци којима прети озбиљна опасност да остану без игде ичега.

АНГЛО-САКСОНСКИ БЛОК

То је споразум између два ортака, опасна спекулација и врдалама да иду на вашар и ортачки раде. Али то није договор да раде на пола већ ко шта ухвати. Међу њима је дозвољена превара и онај ко боље подвали, ужива већи углед.

На вашару они хватају мале трговце и ситничаре било на бомбу, било на разне трикове и обично сви кукају, зато се они онда измакну у страну и чекају другу прилику. Када посао иде рђаво, они се онда свађају између себе и праве велику ларму али чим се укаже згодна прилика они се понова уортаче.

Главни уредник: Теодор Докић. Власник и издавач: „Просветна заједница“ а. д. Телефон редакције: 24-822. Штампана „ЛУЧ“, Београд, Краљице Наталије бр. 100.

Спортистичке БОДЉЕ

Кибице зи

Професионалци из Америке, који су правили излет у Африку решили су да пређу у кибицере који ће само давати савете аматерима, французима и Пољацима.

ПРОМЕНИЛИ ЗВАЊЕ

Слободан и Његрва екипа, који су били у Лондону запослени код енглеских професионалаца као дохватачи лопте иза гола, сада су добили ново звање, много теже од ранијег. Они сада вуку воду за тренере Идна и Черчила.

Није му суђено

На претстави «Глумци као спортисти» и «Спортисти као глумци» Божовић «Шкоба» угледао се на Паула Хербибера, мислећи да се улога не мора научити, као да је нека звезда од хиљаду година. Кад је занемом, онда је звао у помоћ голмана Ловрића, да га извуће из сеса. Извуче из сеса, па то ти је.

Спортистички етир

Футбалске судије Сада неко прије Да у зимске дане Своје ферје славе Да се опораве И залече ране.

НАВАЛА

Спортски клубови су обуставили упис нових чланова пошто су кулчари у изврсној кондицији па у жељи да то неко омете, они су навалили да се уписују у спортске клубове да би могли учествовати на утакмицама.

За мало да добије батине

На прошлонедељном бокс-мечу Бајчев је могао да доживи пораз. Новалија је богами показао да нешто зна а жири је још једном погрешно. Било би паметније да се упишу на тецај за боксере, бар би неко видео вајде, а леђа би им била осигурана.

НЕМА НА ОТПЛАТУ

С. К. Митић је изневерио традиције своје фирме. Нема више ништа на отплату, већ све за готово зато су и дали 7 голова наједанпут. Додуше и примили су шест, али такав је посао: велики обрт, мала зарада.

САДРЕММЕНА Мира

Практикант-мелоди

Баш ми небо исувише даје Плата само до «другог» траје Али ја сам конструкције чврсте а до «првог» све дувам у прсте Ил' цвокоћем ил' у карте бајам Нико више не да ми на зајам.

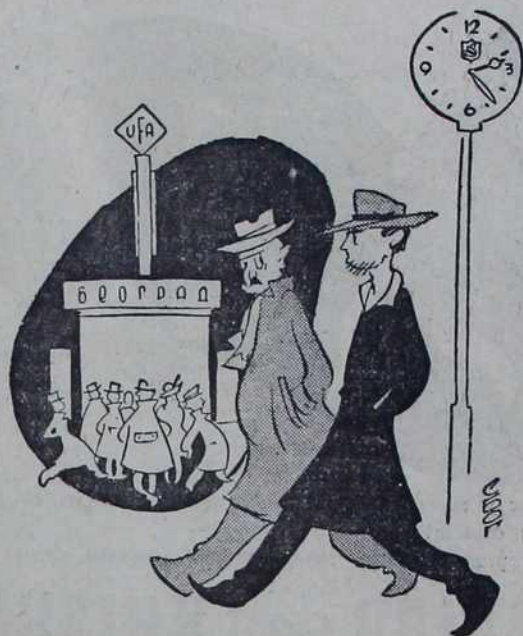
Увек ртва нечијег сам шефа Стално стрепим ја од свога шефа Грана моја сувише је ниска Хоће да ме избрише из списка Али вазда верујем у боље Шому пијем па сам добре воље.

Ћарка игила

Из физике «цваја» Ал' живот је рај Ја сам стално фрај Док не дође мај.

А кад трешња зри Зарадићу и три А сад зовем Гину На клизачку фини. Притегнем опанке Па седнем на санке Савест ме не гризе Само нека клизе.

Па дајте у гардеробу

— Зашто идеш тако раздрљен!
— Ето, дао сам шал у гардеробу једног биоскопа.
— Па...
— Па... ништа убедише ме да га нисам дао!

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

Мој комшија

Ница је велики папучић. Не сме ни да зине док му то не одобри госпа Каја. Зато не треба да

чуди што он не пије, не пуши а само онда када је много послушан, добије по једну банку за депарац. А то се догађа три пут годишње.

Јутрос одем ја код њих у посету да се договоримо о неком угљу. Дођем ја, а Нице нигде нема.

— Отишао до моје Стане (сестре) да истресе — вели ми госпа Каја и одмах пристави лонче.

— Па хоће ли скоро доћи? — питам ја, а Каја ми одговара:

— Све ћемо то нас двоје уредити. Он ту није ни потребан. Полијем кафу и лево се договорим са госпа Кајом у погледу хумура, кад Ница улете као из безумљен.

— Каја, добили смо 100.000 на лоз! — викну победоносно и хтеде да поскочи али се саплете на једну столицу и паде. Каја га само строго погледа и рече:

— А откуд ти паре за лоз када од Велике Госпојине ниси био добар?

ПОНЕДЕЉАК, 25 Јануар

Идем јутрос у лице са Боком ветеринаром.

Баш пролазимо поред Каленићеве пијаци, а један младић води санску козу и лепо јаре.

— Где водиш ту козу, синовче? — упита Бока, стручно кибицујући козу.

— Водим је код марвењака Тасе — вели дечко мрзовољно и продужује пут.

— Дај да је видим боље —

каже Бока, Знаш и ја сам марвени лекар.

— Види вала — одговара младић.

Бока приђе кози и поче да је пипа са свих страна, да је куцка и загледа. Отварао јој уста, загледао њушку, очи и после четврт часа рече:

— Овој кози не фали ништа. Не мораш је водити доктору.

— Ја вала морам — каже дечко и полази.

— Како мораш будало када ти велим да је здрава — љути се Бока.

— Море ја знам да је здрава али сам козу продао г. Таси па морам да је водим — рече младић и оде а Бока оста забезекнут, па ми вели:

— Е, што ме намагарчи сабајле..."

УТОРАК, 26 Јануар

Сретнем јутрос Страју, пенаночера. Пука спротиња али веселаљак па ме зачуди што га видим уморног и нерасположеног.

— Каква те невоља мори? — упитам га пошто се поздрависмо.

— Уби ме несаница. Већ пет дана врло рђаво спавам. Пропао сам. — Одговара он.

— Па јеси ли ишао лекару? — распитујем се ја.

— Шта ми може лекар помоћи. Да дође читав конзилијум не би ми помогао. Ово је болест без пребола.

— Узми веронал или таок нешто — саветујем га ја а он само одмахује главом.

— Ништа то не помаже — вели резигнирано.

— Па од чега је то наступило? — питам га ја напослетку Да ли одавно траје?

— Од Светога Јована — каже он.

— Сигурно си назебао.

— Море јок! Продао сам душек, а не могу да спавам на тврдом — одговори он, а ја се насмејах.

СРЕДА, 27 Јануар

Свети Сава ђачка слава па ја, пошто сам одавно престао да будем ђак, риних се да посетим једнога мога старог професора који је место светог Алимпија узео Светог Саву за патрона јер хоће «српског свеца». Стари педагог и чувен у својој струци, удовац без деце па понесем и једног петла да га обрадујем.

Прими ме срдечно да не може бити боље, петла затвори у шрабтнш а он поче да ми призиму јер Свети Сава је пола зиме.

— Неће више бити великих мразева а и дан је одужао па ћемо моћи деверати до пролећа каже ми он, а у томе дође његова домаћица па вели:

— Господине професоре! Тражи Вас г. Бока професор на телефон да Вам честита славу.

— Е баш добро — каже професор. Понуди човеку столицу и кажи му да ме сачека. Сад ћу ја, само да свршим разговор.

— Ју, како ћу човеку да понудим столицу кроз телефон, чуди се газдарица а професор већ за-

боравио о чему је реч па ми прича како је пре шездесет година, баш на Светог Саву био у Италији и разгледао Херкуланум и Помпеју.

ЧЕТВРТАК, 28 Јануар

Умро госпа Перкин муж. Стар и болестан човек око кога се много намучила. Као комшија, после погребца, одем и ја, са женом, да изјавим саучешће. Пуна соба света који по обичају глуми жалосну породицу и преврће очима. Већином жена које теше госпа Перку али она плаче неуморно. Што кажу суза сузу стиже.

— Море остави се Перка кукњава. И он се јадан смирио а и ти неш се мало одморити. Зар је оно био живот? — теши је наша газдарица госпа Христа.

— Шта ћу јадна — вели госпа Перка. Све је то тако ал ја сам навикла да за сваку ситницу плачем...

Мало после поведе се разговор о једној комшики која врло бурно живи и, да видиш чуда, госпа Перка се расположи па кад отпочне да одговара расположење се поправи и место суза и јадиковања покуљаше вицеви.

Што ти је живот.

ПЕТАК, 29 Јануар

Мој бивши момак Степа ради негде у Општини као надничар. Целе јесени и лета, када су радили трамваји он није добио бесплатну карту за трамвај иако има посла по целом Београду, а ових дана добио, најзад, ту бесплатну карту.

— Па сад је лакше, је ли? — питам га ја.

— Уха, много је лакше — смеје се он. Узем ову карту, носим је у руци и гурам по трамвајским шинама.

— Зашто по шинама? — чудим се ја.

— Па трамваји због снега не раде а ја хоћу да искористим карту па зато идем само по шинама — шали се он.

— Море није теби до вожње већ хоћеш само да истераш своје право — кажем ја.

— Вала, тако је! Сада ми је много лакше пешачити када знам да имам трамвајску карту. А иначе сада сви иду пешке — смешка се он задовољно.

СУБОТА, 30 Јануар

Био сам синоћ на вечери код мога кума Мите. Газда човек, има свега и свачега а децу васпитао сувише модерно.

Поштено да кажем, вероватније ми изгледа да су се деца сама васпитала. У посети је и један младић, нафризиран и удешен, као за параду. То је неки Џеки — тако га зову — симпатија њихове Цице. Иначе, веле да је лекар. Ја, богами, не бих рекао нити бих се смео поверити његовом знању. Око осам сати, тај се Џеки, видећи да га нико не задржава на вечери, диже да иде. Укочено се покљони у правцу нас, рукова се са кум Митом и пође, а кума Даца, као љубазна домаћица, каже:

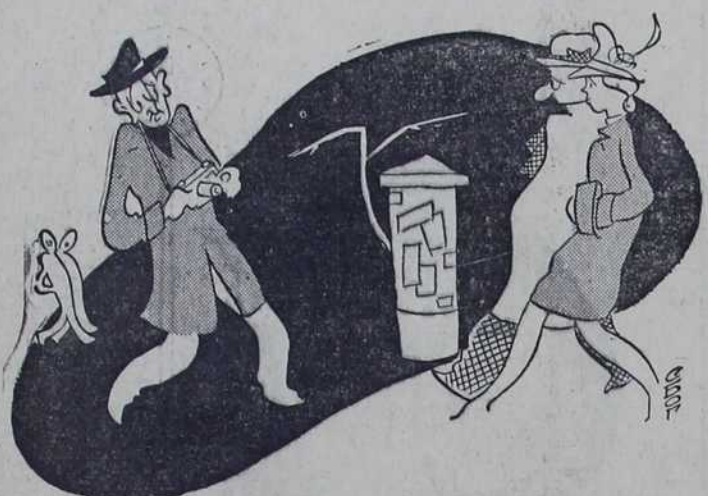
— Цицо, упали електрику у ходнику и испрати господина.

Цица се само насмеја и пође, а мајка је пита:

— Шта је ту смешно?

— Смешно је то што ми кажеш да упалим електрику а ја баш и хоћу да испратим Џекија што је у холу мрак. При томе се грохотом насмеја и истрча у ходник и ја се зграчух како су данашње девојке савремене.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

— Вас и госпођу сам овај час сликао. Надам се да ћете узети један снимак!
— Е, утолико боље, значи да ћете откупити плочу.

РАВАЈЛО на СКИЈАЊУ

оћу брате и ја да се Проведем госпоцки кад ми је бог Дао паре Ка кише. Па зато сам купио оне даске што ги зову скиље и почек од Јуче да се Вежба, а-дугнуг једно двапут о Земљу и сад сам видио да није лако ни господи са Тим измотацијама али нећу да попустим јербо ће ми се смеједу ови гејаци што мисле да сељак Треба да зна само цандара и Таблића и да гледа у Полић. За Топиљаке сам платио две иљадарке а огао сам брез те скиље да се Тоциљам цабе ал Пуста сељачка памет оће све да Проба јербо му изгледа да је лако госпоцки живети. очи ми бре искочише ка филиани Док сам зашрафио оне андрмоље на ноге а после несмеш да макнеш јер се та скиља клиза као луда а Да ме не прифати милунка ко зна докле би се тоциљао А кад сам се ратосио од те беде одок чак на топчидерско брдо а оне госпоцке беснуље тоциљау се и никем ништа. па Све бре обукле паталоне па не мож да уфатиш конце ко је мушко а ко женско, има и ту неки марифет-лук. само још му нисам уфатио рачун па мука жива а каплицрао сам се да и ја гурам на

те скиље. вала кад може Пера вармацајт могу и ја само да се увеубам а госпоја тинка порезниковица Цака јутрос смене па ми каже да ће да ме научи да се тоциљам а ја Да јој донесем ћурана оћу вала Донећу и ћурку само да оваришем шта Се ради с Оне две буце и како се попиње уз брдо а После спушћа купио сам и Клавир да се деца залимау Па по цео дан тандрче ал ако нек Се зна чија је кућа масна.

кућа масна. са све тоциљаке Право ћу на терације и Ролнем у највећу меану Па само викнем Овако гура равајло само ме Стра да не удари Југовина и истопи ова снег Па ди ћу да се девам од бруке с ове даске и Мотке, ал даће бог да Подржи ова зима и да бидне клизавица због зашто сад и господа могу да се клизау и љуљну о земљу Ђата ће цркне од муку што нуме да се клиза па ми каже на светог саву Што ће бре теби равајло та залудица ко је видио да се сељак измотаје са госпоцку мазафларију а ја му кажем ко је теби бре ћато крив што си ћопава и што си излапио па Нумеш да живиш а он ми се смејући у Очи и каже Оћеш бре равајло да ти се и деца смеју кад Проћеш џадом јер То само будале раде А ти матор човек ал ја знам да је ћата цангрисало и Пакосник па оћу своје а он нек Пљуцка од муку и завие Знаш да му није лако јер остаде шворц јербо га неће карта све му узеше на варблића у меану и Он сад завиди а Сад у здравље па ће се веднемо на смуцање.

ваш равајло.

— Много ми личиш на Ђоку.
— Зашто!
— Па обоје ми дугујете по 100 динара.

Дансе БОДЉЕ

Помодарки

И најмања бора
Проблем је за тебе
Одвек си знала
Ти, само за себе
Важније су за те
Мода и лепота
Од свих твојих ближњих
И туђих живота.

Улизици

Увек си тражио неку заветрину
Протекцију или барем хладовину
За себе, најбољу тражио си згоду
И тако си себе високо изгуро
Кад ти је требало ти си друге
гуро
И пушто низ воду.

Обијачи.

Зао удес хтеде
Ви сте судбе бедне
Да посао цветан,
И вама преседне
Доћоше зли дани
Сада сте, сви, у бајбокани.

— Шта ви кувате госпа Мицо!
— Преко целе недеље пасуљ.
— Зар тако просто!
— Па баш и није. Кувам густ, чорбаст, са парадајзом без њега и са месом.

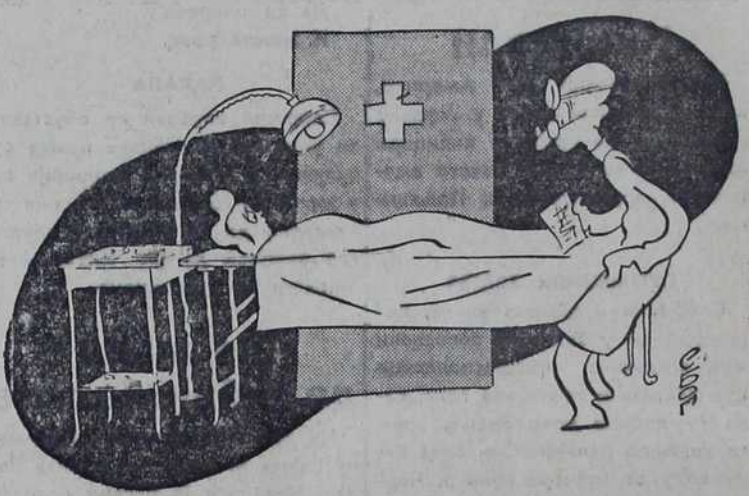
ЛОКАЛНЕ ВЕСТИ

Пренет и музеј

Тестераш који је на Светог Саву истестерисао метар дрва за двајес осам банки, пренет је, као реткост у музеј, где је стављен на почасно место.

Чудан артишк

Лимун је једини предмет који има та чудна својства да се са њиме не тргује испод тезге. Ваљда зато што је кисео.

— Мораће да се над вама изврши операција, али претходно треба да вас опијемо.
— Не браним. Али знајте пијем само горку.

ПИСМО малој ЈОВИЦЕ

Ето јопет да вам се јавим али код нас мршава посла тата је имао малера у послу и двапут га казнили сто је плодавао испод луке, а теца мика је у макишу на ладу због засто је несто плицао сто није било истина а тата каже мола да лаје навиком он да лазе кад је бијо сенатол и лаго билаце па се и сад не може да одуци. свако веце се код нас иглају калте па је зато тетка олга спремила мезе да служи коцкале и плопалице и да им целу ноц кува кафе. сад је код нека деца коју је Та-та дово да види куцу а мој ујка цина казе да је она била у вилајете и да оце да сгепи сто види а тата му леце па Немогу да доведем палицу од сабе већ само неки цубок ал то ја и оцу.

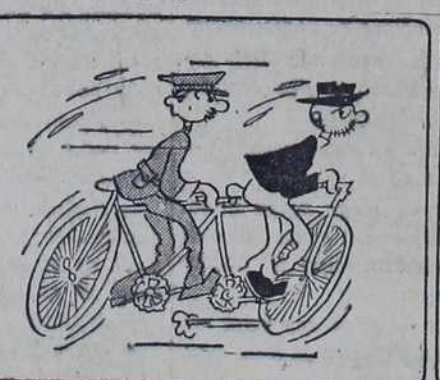
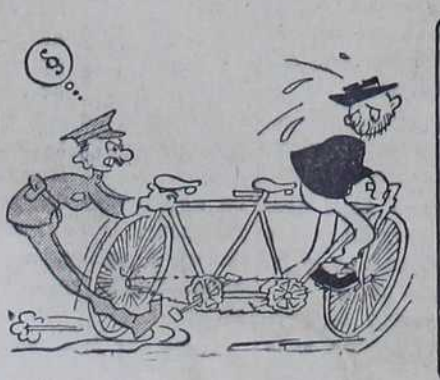
мењо у иг у кад ми је цика Та-са казо да имам лепалацију око пливуце спур ста је после било не знам даца ми је ујутру плицала да је уфатила велики баксис од цика Тасе и чика бозе који су однели све пале тата данас уподне казе да је мама плолпала и да дљи неки салон за оне сумњиве женске ал посо иде слабо посто је велика конкуленија и иванка пева у неку кафану и живи с цика Цалетом кој је отволио кафану после је бијо код нас цика мика онај сто је купио виле на дедиње са оне пале сто је заладио за влеме лета па му тата казе неком лат а неком блат а цика мика се смеје и казе док има цулана бице и подвалка па нам плица да све плаца ко луд а ја зацепо п ане попустам и само зглцем пале сутла је код нас зул и ова деца це да доведе длугалице па це да доћи цике и бице весоље а ја цу дидем у биоскоп и то јер нема ко да ме види. плаце је све по сталлом а зад Збогом.

вас јовица

— Ваше ћутање вам ништа не користи — јесте ли ме разумели!

ЛОПОВ ЈИЛА И РЕВНОСНИ ЖИЛА

Богликава козерија

Уметници од вредности, чије творевине остају идућим поколењима, тешко пролазе. Скулптуре се готово и не могу продати, са сликама је нешто боље, али песме и духовна стварања иду у бесцење. Али зато спортисти — реч је о професионалцима — могу да истерају крај са крајем. Свет воли лаку и шарену робу, док зазира од солидних и озбиљних ствари. Зато једна слика или скулптура, која заиста има уметничку вредност, не може да нађе купца, али зато јевтина лектира, лак репертоар и спортске приредбе одлично пролазе. Старо осветљано начело уметност за уметност — одавно стоји у нафталину и сада постоји само један аксиом: Све за паре! Није чудо што цео свет тргује. Видели људи да је данас зарада лака а рђав пример је као епидемија. Сви га копирају и труде се да га надмаше. Пелцовање против ове заразе није

могуће јер нема серума, а нико се искрено не труди да ову болку излечи па се целокупно лечење своди на речи и фразе. А код нас лепа реч и гвоздена врата отвара, али само у теорији. У пракси се тражи само зарада и профит и без тога нико и не помишља да учићи најмањи корак. Ја сам антиталенат за трговину. То је ваљда и разлог што не разумем моју околину. Ваљда завидим, шта ли? Тек, ја и мени слични само губимо време у декламацијама, док други раде и зарађују. Зато сам и ја решио да ударим у трговину. Једина је сметња што немам робе. Да тргујем и идем по селима, матор сам а да се бавим спекулацијама овде, на лицу места, недостају ми два главна елемента: паре и менталитет. Зато ја тргујем са вицевицама. До душе и то је бајата роба али антиквитети иду најбоље. Свежу робу нико и не тражи а поред тога за њу су

одређене цене док за половне ствари не постоје ограничења. Али и овде је велика конкуренција. Радњи са бајатим вицевицама има бар стотину а робе мало па мука жива. Поред тога то је роба која се много троши али мало плаћа. Из тих разлога ја нисам прокопсао са овом трговином и, хтео не хтео, морам да се вратим у кибицере. Уосталом, данас у нашем друштву највише има кибицера. Јест да не пада пара али се бар човек и не труди а има права да све замера и критикује. На тај начин, комотно и без ризика, човек може да се задовољи и да се прави важан у очима своје најближе околине јер нико није луд да призна да је отишао у кибицере што за друго није способан. И ја бих то радио али ме ови у главу знају па ми се неће веровати зато сам и искрен. Када цео свет лаже, ни лагање не помаже зато сам вам ја догурао у хор-сокама ни маћи. Зато браћо ако коме треба ортак који не треба да се много пренемаже — али зато и не тражи много — Ви се јавите.

ЦИЛЕ

ПЕРИЦА ЗНА СВЕ

Наставник: — Чуо си, Перице, да постоји природни закон по коме се тела на топлоти шире, а на хладноћи скупљају. Наведи ми један пример.

Петар: — Лети се дани отежу, а зими се скупљају и краћи су.

РАСЕЈАНИ ПРОФЕСОР

Професор је устао са столице, која се налазила код писаћег стола, да би узео једну књигу из друге собе. Његово присуство искористио пас па мало седне на столицу.

— Доврага, узвикну професор кад се вратио у свој кабинет, зар сам ја цело време седео на псу? Баш сам расејан!

— Ти си опет покварио своје играчке. Нећеш добити нове. — А ако поцепам своје школске књиге хоћу ли добити нове!

НЕМА НА ЧЕМУ

— Завидим вам, пријатељу, ви и ваша госпођа мора да сте веома срећни откако сте постали муж и жена.

— Напротив, драги мој. Ми смо били срећни, а сада смо муж и жена.

ЗНА ОНА

А: — Високоучени господин Н. кренуо је јутрос на пут. Чујем да ће испитивати неке важне ствари за науку. Чуди ме само како је равнодушна и неосетљива његова жена: ни једне сузе не пусти на расстанку.

Б: — Зна она да ће већ наука оплакати тај пут.

Модерно дете

— Е, тако мали мој знаш ли сад зашто сам те тукао! — Знам татице, јер си ти тешка, а ја перо категорија.

ПРИЗНАЊЕ

— Треба да се сматраш најсрећнијим што имаш мене за жену.

— Да, ти си жена какву је Свевишњи само мени могао дати.

— А чиме си ме заслужио?

— Био сам велики грешник.

— Па?... — Па, сада испаштам грехове.

— Јеси ли чуо да је Петровић у болници!

— Откада! Јуче сам га видео са неком лепом женом.

— Да. То је и његова жена видела.

једанпут завирити у очи неке жене па да јој погодим њену целу историју. Могу ли то да вам докажем?

Дама га погледа бојажљиво и рече: „О, мајсторе, то није никакво потребно. Ја вам и онако све верујем.“

ИЛИ... ИЛИ

Једна колегиница Аделе Сандрок, позната као велика брбљивица поверила се Адели: „Режисер ме је јуче питао, дали ћу да се удам за њега и усрећим га?“

Адела се наивно заинтересовала: „Па зашто сте се одлучили, драго дете, да се удате за њега или да га усрећите?“

НЕПОТРЕБАН ДОКАЗ

Балзак је похађао често чувени литерарни салон принцезе Баграцион у Паризу. Једне вечери расправљало се о женској души и том приликом добаци је на дама, која је седела крај Балзак:

— Како добро ви познајете жене, мајсторе!

Балзак одговори:

— Да, ја познајем жене тако добро, да ми је потребно само

КОЛЕГИЈАЛАН САВЕТ

Марк Твену дође неки колега пера, који није имао среће у писању и пожали му се. При крају урече: „Кад бих само могао постићи да напишем нешто интересантно, што ће читати цео свет.“

Марк Твен, трљајући руке, одговори: „Да, драги мој, ништа вам друго не преостаје, него да пишете јеловнике. Њих ће читати цео свет.“

Штедљив

— Али, човече, што стално пијете?

— Штедим.

— ???

— Кад пијем ништа не једем.

— Данас ме је возио трамвајем један врло дрзак кондуктер, који ме је за време вожње гледао у очи као да нисам платила карту.

— А шта си ти радила!

— И ја сам њега гледала као да сам платила карту.

Наследство

Учитељ: — Колико је 7 плус 5?

Ученица: — 14, господине учитељу.

Учитељ: — Ко те је то научио?

Ученица: — Мој тата.

Учитељ: — А шта је твој тата?

Ученица: — Келнер.

Судија: — Ви треба да узмете адвоката.

Оптужени: — Не треба ми адвокат, говорићу истину.

— Ја бих извршио самоубиство када бих имао болест која не може да се излечи.

— А ја бих извршио самоубиство када би моја ташта имала болест која може да се излечи.

Мно позив

Један млади пар, који је хтео да се венча, пошто је уредио све формалности оде свештенику, да се с њим договори о венчању.

— То је бар лако! рече му он, пошто је прегледао све папире. Дођите само сутра на јутрење, па ћу вас ја позвати, кад будем завршио службу.

Младенци одоше кући задовољни, што ће сутра бити већ муж и жена. Сутрадан у цркви, кад је служба била готова, свештеник објави свечано:

— Они који желе да се венчају нека дођу овамо!

Одмах приступише олтару један човек и десет жена.

— Глуп је онај човек који не уме да се изрази тако да га сви разумеју. Јеси ли ме разумео?

— Нисам.

— Госпођице, Лили, шта би учинили кад бих вас пољубио!

— Не мислим на несрећу док је нема.

— А шта радите кад дођете!

— Гледам је храбро у очи.

Увек модерна

Муж: — Замисли, ноћас сам сањао да смо ти и ја претрпели бродолом и да смо се давили.

Жена: — Коју сам хаљину имала?

ДОСТА ЈОЈ

— Али зашто твој вереник тако мало говори?

— Па мени је доста да каже: да!

Судија (попову): — Чиме се заимате?

Лопов: — Истраживањем злата.

— Реците ми докле човек може да мисли!

— Извините г. професоре колко вам је година!

ДИНЕЛДОТЕ

И БЕЗ УВЕРЕЊА

Георг Кристоф Лихтенберг, који је важио као врло духовит и досетљив човек срео се у неком друштву у Гетингену са не-

ким глумцем, који је имао врло ласкаво мишљење о способности писца. Говорило се, наравно, о позоришним стварима. При томе глумац се тужио на своје здравље, и напоменуо како му директор позоришта не верује, него тражи лекарско уверење, којим се потврђује да не може играти.

Лихтенберг климну сажаливо главом: „Ја не разумем вашег директора. Ја бих вам веровао, и без лекарског уверења да не можете играти.“

Због „Дириса“

— Чујем да се госпођица Мирасмртно заљубила у тебе.

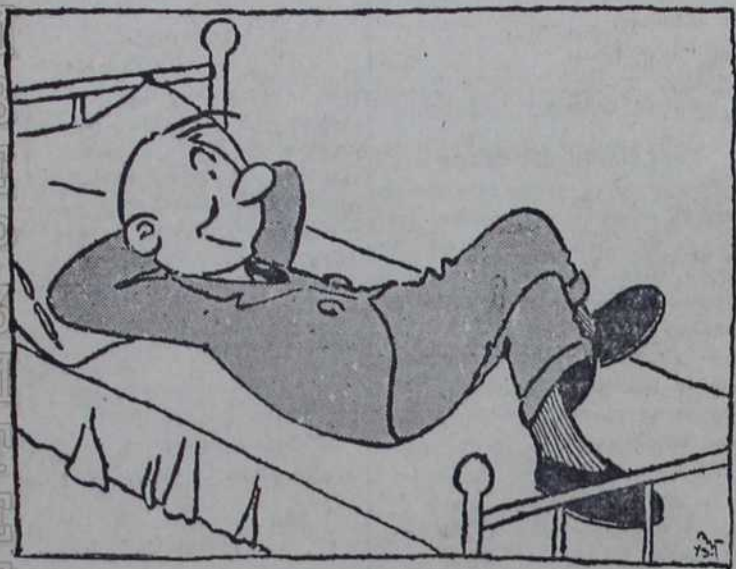
— Кажу љубав на први поглед.

— Да. Чим је чула да радим у „Дирису“.

Како мисли **Фериса** замисли...

...Легалног човека

Проклетата клизавица...

— Сви мужеве изводе жене а ја белага бога не видим — тако је отпочела своју јутарњу ваколу госпа Фемка своје супругу Томи, кога су у његовом друштву звали «преблагим Јеврејем».

— Море, остави жено форава посла — мумлао је Тома, сав изгараљен од чишћења перне. Куд да те изводим? Зар ме ти водила тријес година кроз живот па ја да те изводим. Седи кући и гледај кујну а ако већ кршиш врат онда иди а мене остави на миру. Уморан сам као глупа кучка. Ајд Томо овамо, ејд Томо онамо и тако по цео дан...

Али му све то није вредело јер што госпа Фемка науми морало је да се оствари. Тако једнога дана изађоше и њих двоје да се прошетају. Хоће госпа Фемка да види како сео младина клиза и санка па је Тома одведе у Толчидер. Једва су ухватили место у трамвају и Тома је већ од почетка почео да гунђа.

— Шта ми би маторој будали, да послушам ову замлату и да се под старост акам у Толчидер. Нисмо ишли када је томе било време, а сада да идемо.

Госпа Фема га је само мувала у ребра и тако, најзад, стигоше. Ногу пред ногу одоше у Кошутњак а свеж ваздух и лепа девојчићи, чији су весели гласови одјекивали по оној чистини, разведрише Тому и он се исправи, па богами, мало по мало поче пилити у девојчиће. Виде то Фема па је преседе шетња али сада не може натраг, јер она је предложила.

— Ди зеваш тамо, поред мене живе — дрекну она на Тому када опази да му очи остадоше на једној вижљастој црнки, која је у панталонама, пројурила на санкама низ брдо.

Тома се трже као опарен кад виде да га је Фема опазила па промуца:

— Море замислио сам се нешто због огрева. Иде онај ђумур као да испарава.

— Знам ја те вицева. Гледај ти у мене а не у те белосветске, — каже Фема и ухвати га под руку.

Томи би непријатно и он уситни корак и погну главу као да га је нешто стид. Идоше они тако једно четврт сата и добро озебоше.

— Ајде Томо да потрчимо низ брдо, да се угрејемо — предложи Фема и потрча, али се оклизну и паде, као проштац. Тома притрча, приђоше још неки спортисти и спортисткиње ал' госпа Фема ни да макне. При паду је уганула ногу. Фема јауче, Тома крши руке, а спортисти се изгубише један за другим. Један високи младић, са наочарима, који прође, вукући велике санке, одговори на Томину молбу да повезе Фему макар до трамваја:

— Хоћу, немам друга посла! Шта ће баба међу млад свет. Тражила ђавола па га нашла!

Фема чу ово па, поред свих болова, усправи се и кресну нешто крупно, а младић се изгуби. У зло доба пристаде једна девојка да позајми своје санке да Фему однесу до Толчидера и главног друма. Мртвачки је зној пробио Тому док је свукао на друм 110 кило госпа Феминих. Ту су, у снегу, чекали више од сата док један кочијаш, који је своје санке натоварио са неким девојкама, не пристаде да прими госпа Фему. И то саму. Из санки изађе баш она вижљаста црнка коју је онако својски кибицовао Тома, па рече:

— Ја ћу са господином пешке,

Цинизам

— Ах, Милане, ти си заиста б. . . јан човек кад дозвољаваш да и ове зиме носим исту бунду, коју сам и прошле године носила. Сви други мужеве су о прошлим празницима обрадовали своје жене поклонима. А ти Ах, ја сам најнесрећније биће на овоме свету...

— Немој тако очајавати драга моја има још несрећнијих створења од тебе.

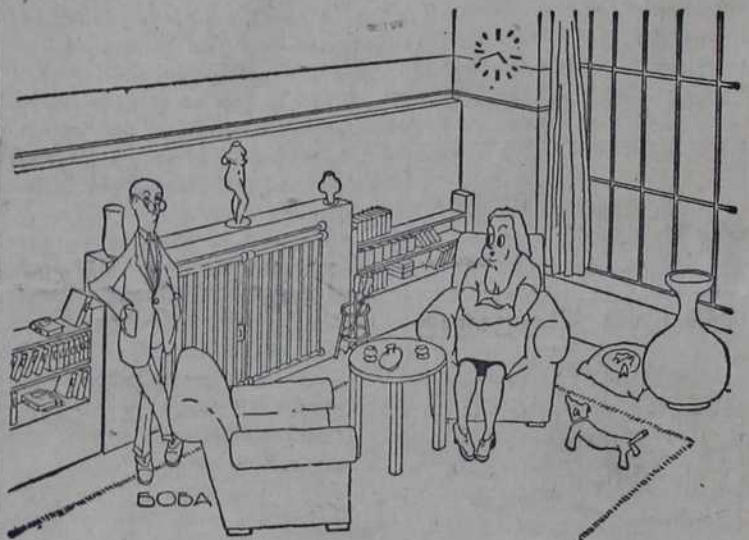
— Којешта. Чик наведи ми који пример...

— Па кад већ хоћеш онда треба да знаш да је мољца најнесрећније биће на свету. Он, например, цело лето мора да проводи у зимским бундама а целу зиму у купаћим костимима...

Практичност

— Ако желите да се користите нашом «службом за репарације» дођите позади локала.

— Мој лекарски позив омогућио ме је у своје време да се крећем у друштву маршала, генерала, Наполеона, министара и других славних људи.

— То је заиста задивљујуће.

— Како се узме. Био сам наиме, лекар једно време у душевној болници.

Астроном: — Венера, Марс, а ево га и Сатурн!!!

Јунак зимских дана

Денди са летошњих трка
Леп, као мајских ноћи сан
С попатом у руци, црвен, знојав
Чисти снег сав задихан...

Пролазе многе познанице добре
Застају пред дендијем младим
Он сав цепти од јада:
«Ах, виделе су ме да радим!»

Ах, Боже — вајка се — Боже,
Када ће проћи овај дан,
Па да опет будем у форми:
Испеглан, удешен, налицикан!...

Денди са летошњих трка
Знојав и црвен, к'о рак...
С попатом у руци стоји горд...
Зимских дана он је «јунак».

ЗАВЕЛИКУ И МАЛУ

г * е * ч * у

За листе проницљиви!

Шта је било у нафани?

Био сам јесенас у селу код једног свештеника на ручку. Али пре него што је ручак био готов, одведе ме свештеник да ми покаже своје имање. Показа ми најпре живинарник и стају за сток. Затим одосмо у воћњак који је богато родио. Ту је био и један лепо уређен бунар у коме је запатио рибе. Наслоњен на ограду бунара, посматрао сам рибе, али у једном моменту испале ми сат из прслука и паде у бунар. Свештеник узео брзо кофу и поче да барата лево и десно, али никако нисмо могли да извадимо мој сат. У то викну попадија: »Хајдете, скоро ће ручак!« — Свештеник одговори: Не можемо, девила се несрећа, пао је господинов сат у бунар. — »Море лако ћемо за сат, одговори попадија, хајдете ви само на ручак!« Пођосмо успут пре гледамо још и кошнице, а затим одосмо на ручак. Био је то добар ручак. Најпре млад сир, затим пилећа чорба и пилећи паприкаш. Најзад донесе попадија крофне. Ја узех једну и преломих је, кад тамо а оно у крофни био...

— Шта мислите да је било у крофни?
— Мој сат, не, већ пекмез!

Мали Перица се пита

Кад постоји ноћни суд, да ли постоји и дневни?
Да ли се жирнти зато тако зову што једу жир?
Кога тресе Тресибаба?
Да ли у Јагодини расту само јагоде?
Да ли се дуван зове тако зато што човек дува кад га пуши?

ПРАКТИЧНОСТ ПОЉУПЦА

Пера Перић повео је бракоразводну парницу против своје жене, зато што му она од дана венчања није дала да је пољуби. Она се увек бранила да сматра да је пољубац нехигијенска ствар и зато се не да ни од кога пољубити. Суд је нашао да је муж у праву, јер има сва права да пољуби своју рођену жену, па је одобрио развод. Али после сужења, судија кришом запита жену:

— Зар вам је баш толико стало до пољубца?

— Како да ми није стало! То је био једини начин да јој запушим бар који пут уста, па ми није допуштала ни то задовољство.

Незна

— Ви позирате савршено.
— Као модел или...

— Колико пакли цигарета пушите дневно?
— Две.
— То је много! Донесите мени сваки дан по једну паклу.

КУКАВИЦА

— Знаш ли ти, Сретене, како изгледа кукавица? пита учитељ ђака.

— Има дуге бркове и пуши лулу.

— Шта кажеш?

— Па... наша сусетка својом мужу каже да је кукавица, а он тако изгледа.

Дечја логина

— Имаш ли ти, тата, жице у глави?

— Како можеш да говориш такве глупости! Наравно да чемам.

— Па, зато онда мама каже, да ти некипут кад говориш, немаш везе са мозгом?

ЂАЦИ СУ ЂАВОЛИ, ПРОФЕСОРИ ЈОШ ГОРИ...

По гимназијама се с великим интересовањем прати двојој између професора.

Кад је један шврћа добио двојку из математике, он је кроз сузе рекао:

— Молим, господине, ја сам читао у новинама да има и професора који не знају да рачунају, па им господин директор опет зато није дао двојку.

ЈОШ ВИШЕ

Регрута по отслуженом року питају сељаца:

— Јел' истина, Милуне, да у Београду свака боља породица има куварца?

— Море, остави боље породице, одговара Милун. Сваки обичан војник има ти само једну куварницу.

ВЕШТИНА

— Па добро госпођице, шта би требало да кажем једној девојци па да ме заволи?

— Да је лепа.

— А кад није лепа?

— Да су њене пријатељице ружне.

ПРОСИДБА

Млади адвокат Марковић посети индустријалца етровића и затражи руку госпођице Петровић. Иако је у својим пословима богати индустријалац био самосталан, у свему што се куће тиче био је мањи од маковог зрна. Његова жена, која је била врло ружна, одлучивала је суверено. Како му се младић допадао, по саветова га он:

— Млади човече, ја вам саветујем да најпре одете и видите девојчину мајку.

Адвокат, мислећи на ружноћу госпође Петровић, одмах одговори:

— Па ваша кћи не личи на своју мајку!

ДИПЛОМАТА

»Поштовани господине«, ако према мени имате поштене намере, молим вас да се обратите непосредно мојим родитељима. Верујући у вашу озбиљност, чекају вас сутра, у девет сати код моје куће. Бићу сама пошто моји иду у позориште.

МОРА СЕ ОДЛОЖИТИ

Залубио се Воја у госпођицу Марту, па јој једаред после вечере изјави љубав:

Госпођица Марта није се на то нашла увређена: »Извините, господине, сад не могу примити, јела сам прженицу с белим луком!«

Да ли знаш?

Питање: Зашто пада снег?
Одговор: Да се кулчари зачинају.

Питање: Зашто су спортисти ударили у уметнике?

Одговор: Зато што је укинут професионализам у спорту, а од уметности данас може боље да се живи.

Питање: Да ли постоји нека Београђанка која није искористила текстилну карту?

Одговор: Постоји, она пред павиљоном Цвијете Зузорић.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ЂУРА ЈАКШИЋ — СЛИКАР

Године 1865 бејаше Ђура Јакшић у крагујевачкој гимназији учитељ цртања. Колега му је поред осталих био и познати професор математике Р. П. ваљан наставник и пријатељ ђака, али особенак у животу.

Подстакнут од неких младих весељака, Ђура се једном лати кичине и, уз необичну срећу, изради као од шале лик, маркирајући нарочите особине одећа, којима се интересантни професор одликовао, као што је шешир без пантлице и др. Таква, бојом израђена слика, би изложена у прозору једног од оних дућана којих у крагујевачкој чаршији одавно већ нема.

Свег се стаде скупљати у неочекиваном броју: један другог на улици гласно ловкиваше позивајући га да види слику, а веселом разговору на рачун измалоганог лика, који је сваки одмах познао, не би краја. Нађоше се људи који се сетилише да су „таке ствари“ „предвиђене законом“ и сатетеше професора да подигне тужбу. Овај подлегне утицају својих пријатеља и одишта оптужи Ђуру. Позван да

се брани, Ђура сву одбрану сведе у неколико речи:

— Ако је онај човек, кога сам ја нацртао, исти господин професор, онда ја нисам крив: оно је — он! Ако ли онај човек на изложеној слици није тај господин који ме тужи — онда немам на шта да одговарам!

Ђура је био ослобођен, али је изскоро премештен из старе престонице Крагујевца, у село Сабанту, из гимназије у основну школу.

НЕОБИЧАН ОДГОВОР

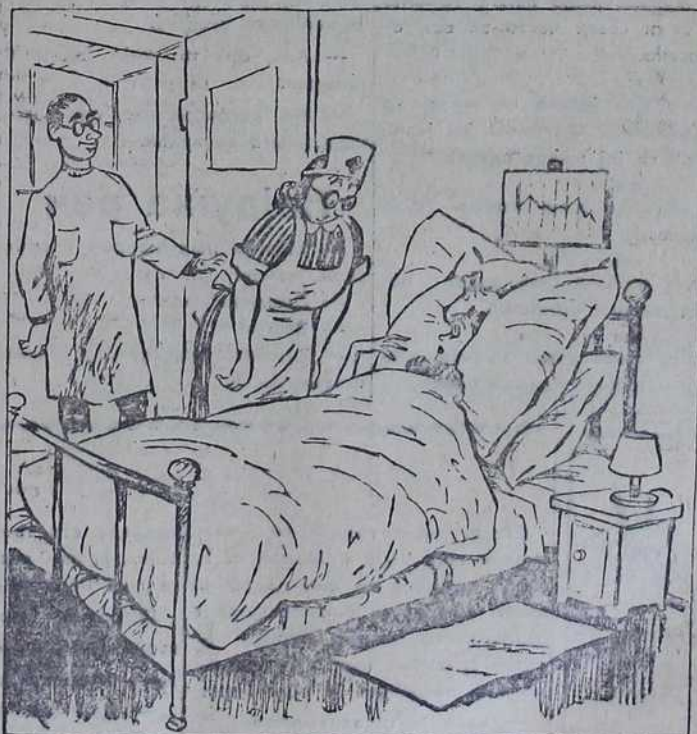
Један чувени глумац, враћајући се из шетње сретне девојчицу која је водила за руку неког слепаца.

Знајући како је тешко вратити се кући празних шака, глумац пружи девојчици један динар и зато доби поглед, пун захвалности, од сироте девојчице. Он је упита:

— Кад порастеш, шта ћеш да радиш?

— Удаћу се за правог слепаца, те неће моћи да види оно што за њега испросим.

Да се допадне

— Сестро, шеф лекар долази. Реците брзо, како ми стоји боље кесица с ледом. Овако! Или треба мало накривити!

НАРОДНЕ ИЗРЕКЕ

Помоћ туђа, узданица скупа

◆ Совет тражи ал се сам помажи.

◆ Лаж је баш зато најгора што се у одељу истине појављује.

◆ Ко ме част у новцу, лежи, тај је нема.

◆ Највеће је благо код људи — штељив језик.

◆ Будале носе срце у устима а мудраци уста у срцу.

◆ Истину треба уважавати, што се пак тиче лажи она нам и сама долази.

◆ Као незвани гости, наметли гости.

◆ Ласкање је опробани лепац, којим се лове људи.

◆ За своје смо погрешке слепа мишеви, за гуђе имамо соколове очу.

БРАЗИЛИЈАНСКА РАТОБОРНОСТ

— Наравно, пријављујеш се за Африку, јер знаш да ћеш ускоро постати амерички официр, пошто си вештак у бацању ножева.

МИСЛИ О ЖЕНИ

Што жена више стари, то све јаче мрзи.

»:«

Вешта и лукава жена уме своје мана често да претвара у врлино.

»:«

У љубави жена много прашта, али се и свети често за већ опроштено.

»:«

Жена без језика не може да се замисли. Одузмиш јој језик као да си јој живот одузео.

»:«

И најтврђе срце женине сузе размекшају.

»:«

Једна женина суза вреди понекад читаво богатство.

»:«

Често жена своје хаљине, шешире и ципеле сузама плаћа.

ДВЕ ЖЕНЕ

Две жене су стајале на улици и разговарале. Једна од њих се окрете и поздрави другу жену: која је у том тренутку пролазила.

— Која је та жена, што си јој се јавила? запита је пријатељац.

— Па, одговори она, то је моја најближа сусетка.

— Али, она ти није вратила поздрав.

— Не, одговори ова, она никада ништа не враћа.

Најдужа реч

— Која је најдужа реч у српском језику?

— Смилана!

— Зашто?

— Зато што између С и а има читаво миља.

Заборављате

Кираџија: — Стан није ружан, али је веома скуп.

Кућевласник: — Да, али ви заборављате да је ранији кираџија у њему добио главни згодитак на лутрији.

Путник: — Да ли бисте хтели да ми промените један чек?

Трговац: — Драги господине, ја рођеном брату не бих дао готов новац на чек.

Путник: — Свакако да ви најбоље познајете своју породицу.

— Капларе, капетан је наредио да сви војници промене рубље на смотру.

— А како ћемо, госин наредниче, с онима који имају само једну кошуљу?

— Они нека промене са својим другом.

ТЕТКА РОЈКА ОДОБРА

Ружи — Вашим годинама најбоље одговара ванила крем справљен од Мајцене јер је он најхранљивији. Употребљава се после ручка и после вечере.

Мери — Ако хоћете да узмете неколико масажа за лице поклањајте се са мужем па нека вас он добро ошамари по лицу. Шамари су најбоља масажа женском лицу.

Нади — И ја се надам да ваша нада неће бити узалудна. Он ће се вратити опет к вама, уколико га нека друга нада не задржи.

Проки — И висте ми неки мушкарац ка дсе не усуђујете да забављате девојке. Вама изгледа хвали кураж. Главу горе, младићу, и мало више куражи.

Стојану — Не ваља то, што сте толико љубоморни. Због љубоморе вас напустила прва девојка, а и друга ће то свакако да уради. Јер данашње девојке не трпе љубомору, а воле слободу, па богами и промену.

Ради — Бубуљице ће нестати, кад крв прочистите. Узимајте недељно бар два пута по пола литра расола нашег срце, да вам се тело прочисти.

Дубравки — Најпре вам се свиђао један, затим други, па трећи, четврти а сад пети. Питате шта ће даље бити! Доћиће шести, затим седми, па осми, девети и тако даље.

ЖЖ

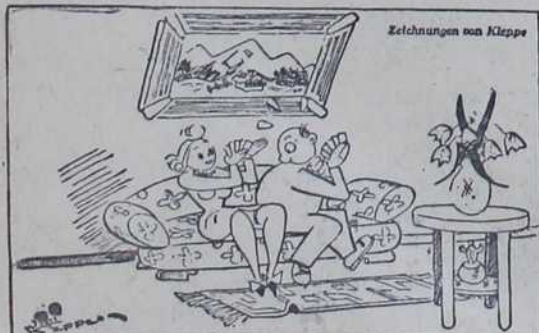
— Драгице, удајте се за мене.
— Ни у сну!
— Па ја у сну и не желим.

Уочи женидбе

Седамнаестогодишње сеоско момче расплакало се уочи женидбе. Отац га умирује:

— Немаш чега да се плашиш. Неће ништа да ти се догоди. Ето, и ја сам се оженио па ми се ништа није догодило.

— Јесте, али то је нешто сасвим друго. Ти си узео моју мајку, а ја морам да узем сасвим страну особу.

Zeichnungen von Klerpe

— Разумем се и ја у фарби господине Дирину! Али све остало ми је потпуно непознато!

Војину. — Вама изгледа ипак најбоље пристаје улога фудбалера (за то немате трему) него улога Сирано де Бержерака.

Спортистима. — Баш немате среће: звезде вам кад сте на спортском пољу, и кад сте на позорници.

Бори. — Ваша песма: »Не тугуј туго моја« од силне туге испустила је душу у уредниковим рукама и свечано је сахрањена у кошу тој заједничкој гробници свих неуспелих радова.

Илији. — Мало вам је што сте се огаздили на рачун сиротиње, него још насрћете на незаштићене жене. Е право је што вам је једна дала — шипак.

Риђи: Не ваља седети на две столице јер се лако измакне па треснеш о земљу. Мора да се нешто ризикује.

Госпа Славици: Кад жене не гледају кћу и децу већ се пацају у туђе ствари, мора да испадне наопако.

Сликарку С.: Ваше слике су и скупе а и неразумљиве, за један лист који чита народ. Зато се обратите на другу адресу.

Н. Н.: За један виц, и то преписан из старих листова, не може да вам купимо кућу, зато нам тако скупи сарадници не требају.

Државнику: Лако је бити по ред пуног подрума и шпајза. Покушајте да учините нешто за своје ближње па нећете имати времена за критику.

Раки: Дошло време да поштен човек не може да заради ни 5000 динара дневно. Ту је лако помоћи. Удри по купцу.

Мадам Жужу: Тешите се тиме да модеран муж никад не долази кући пре него што жени јави телефоном. Чим Ваш муж није такав, он је протак и грубијан.

Газда Станку: Када човек заради две куће може да издржи и месец дана у »бањи«. Рентира му се па зато треба да ћути.

Болету: Ко хоће много да добије на коцки, мора много и да ризикује. Зато о томе не треба писати епиграме пошто то никога не интересује.

Росанди: Лепо вели народна мудрост: Чувај се пријатеља и Ви сте жртва злобе али то је вероватно последица неког ранијег рачуна.

—*—

ПОВУКАО СЕ У МИРАН ЖИВОТ

Г. Н. Н. трговац, пошто је и трећу палату пренео на своје име повукао се у миран живот, пошто неће да се богати на рачун својих ближњих. Заиста, пример за похвалу.

—О—

— Оба твоја просца подједнако су ми симпатични, драга Крери...

— Да, мама, и мени, просто не знам за кога прво да се удам.

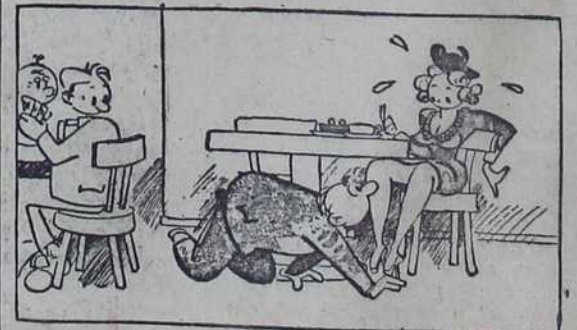
УСПОМЕНА

Скоро десет година се нису видели г-ца Вера и Момчило. Ту скоро среташе се они на једној слави. Сусрет је био обичан, а разговор се једнако навијао на старе успомене кад је г. Момчило био заљубљен у г-цу Веру.

— Како је то занимљиво, господине Момчило! Сећате ли се да је данас десет година од да-

на када сте тражили моју руку, а ја... ја сам вас одбила, потсети га г-ца Вера на давну прошлост. Петровић, који је променио своје мишљење од пре десет година, насмеши се и одговори:

— Да, госпођице Вера, сећам се! То је моја најбоља успомена из младости.

— Извините, госпођице, несгао ми је кељ.